

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 11C/25/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5625201099
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Robert Droppa
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2025:5625201099.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš v spore žalobcu A. B., nar. XX. XX. XXXX, s hláseným pobytom v meste C., zastúpeného Advokátska kancelária VARMUS s. r. o., so sídlom Palárikova 83, Čadca, IČO: 36 863 203, proti žalovanej D. B., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom E. F. XXX/XX, C., zastúpenej Advokátska kancelária SLAMKA & Partners s. r. o., so sídlom Radlinského 1735/29, Dolný Kubín, IČO: 50 120 000, v konaní o neplatnosť darovacej zmluvy, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu z a m i e t a .

II. Žalovanej súd proti žalobcovi p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorej rozhodne vyšší súdny úradník samostatným uznesením vydaným po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou 03. 04. 2025 sa žalobca proti žalovanej domáhal určenia, že je podielovým spoluvlastníkom o veľkosti spoluvlastníckeho podielu 1/2 k bytu č. X, D. G. H. I. J. XX, v obytnom dome súpisné číslo XXX, v katastrálnom území C., ktorý je zapísaný na liste vlastníctva č. XXXXX. Strany sporu nadobudli predmetný byt do podielového spoluvlastníctva, každý o veľkosti podielu 1, kúpnu zmluvou, ktorej vklad do katastra nehnuteľností bol povolený pod č. V-2892/2017 dňa 22. 11. 2017. Byt nadobudli z finančných prostriedkov hypotekárneho úveru, ktorého zostatok ku dňu 03. 03. 2025 predstavuje 64 031,97 eura. Strany bývali v tomto spoločnom byte spolu s ich dvoma maloletými deťmi, pričom ich vzájomný vzťah vyústil do uzavretia manželstva dňa 02. 01. 2023. Počas manželstva bol žalobca žalovanej neverný a nadviazal intímny vzťah s jej kamarátkou, pričom od apríla 2024, kedy ich žalovaná našla na chate, sa ich manželský vzťah vážne narušil a prestali spolu aj intímne žiť. Strany sporu sa dohodli, že kvôli ich deťom budú naďalej žiť v manželstve s tým, že žalovaná požiadala žalobcu, aby jej previedol spoluvlastnícky podiel o veľkosti 1/2 bytu a sľúbila, že sa nerozvedie a zotrvá v manželskom zväzku. Nakoľko mal žalobca záujem zachovať rodinu najmä vo vzťahu k maloletým deťom, uzatvoril so žalovanou Darovaciu zmluvu o prevode spoluvlastníckeho podielu práva 1/2 bytu dňa 10. 05. 2024, ktorej vklad bol povolený do katastra nehnuteľností 24. 06. 2024, čím sa žalovaná stala výlučnou vlastníčkou predmetného bytu. Po uzatvorení darovacej zmluvy, žalovaná zmenila správanie a dňa 23. 09. 2024 podala návrh na rozvod manželstva, ktoré bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 04. 11. 2024, sp. 9P/119/2024, právoplatným 28. 12. 2024. Žalovaná tak od začiatku vedela, že svoj sľub ohľadne zotrvania v manželstve nedodrží, nechala pripraviť darovaciu zmluvu a o niekoľko mesiacov svoje správanie zavŕšila podaním návrhu na rozvod manželstva. Je zjavné, vyvolala u žalobcu omyl tvrdením, že ak na ňu prevedie spoluvlastnícky podiel, tak sa nerozvedie a zotrvá v manželstve. Pre žalobcu išlo o rozhodujúci omyl, nakoľko, keby vedel, že žalovaná má úmysel nezotrvať v manželstve, nikdy by spoluvlastnícke právo k bytu nepreviedol. Darovacia zmluva je teda neplatným právny úkonom podľa § 40a Občianskeho zákonníka z dôvodu uvedeného v ustanovení § 49a Občianskeho zákonníka, ktorej neplatnosti sa žalobca dovoľáva podaním tejto žaloby.

2. Žalovaná navrhla žalobu zamietnuť, keď rozporovala všetky tvrdenia týkajúce sa akejkoľvek vady vôle žalobcu pri uzatváraní darovacej zmluvy. Nemôže obstať tvrdenie žalobcu, že uzatvorenie tohto právneho úkonu malo byť podmienené záväzkom žalovanej zotrvať v manželstve. V takom prípade by bol narušený inštitút darovania, kedy darca bezodplatne prevádza vlastnícke právo k určitej veci a obdarovaný túto vec prijíma. Takáto podmienka by bola zároveň neplatná a právne neúčinná. Žalovaná uviedla, že v priebehu mesiaca apríl 2024 obdržala telefonát od otca žalobcu, ktorý jej uviedol, že navrhuje vyporiadať celú vec tak, že polovicu bytu prevedie žalobca na ňu a ona na neho prevedie dve garáže a motorku. Taktiež jej uviedol, aby sa rozviedli. Na základe tohto telefonátu sa žalovaná telefonicky spojila so žalobcom a prebrali celú záležitosť, ktorú navrhol jeho otec a dohodli sa, že to urobia tak, ako to bolo navrhnuté. Spoločne si preto nechali vypracovať darovacie zmluvy, ktoré žalobca sám uhradil. Keď sa žalobca vrátil z pracovnej cesty z Nemecka, spoločne išli zmluvy podpísať. Nie je teda pravdou, že uzatvorenie darovacej zmluvy navrhla žalobkyňa s tým, že pokiaľ na ňu prepíše polovicu bytu, tak sa s ním nerozvedie. Brat žalovaného, G. B., nikdy nebol prítomný pri akomkoľvek rozhovore týkajúcom sa dojednaní podmienok darovacej zmluvy. To, že žalovaná nikdy nevyvolala u žalobcu omyl tvrdením, že ak na ňu prevedie spoluvlastnícky podiel, tak sa nerozvedie a zotrvá v manželstve, svedčí aj tá skutočnosť, že súbežne s podpísaním predmetnej darovacej zmluvy bola podpísaná druhá darovacia zmluva, na základe ktorej žalovaná previedla na žalobcu dve garáže. Je skôr dôvodné predpokladať, že išlo o vyporiadanie vlastníctva, resp. spoluvlastníctva medzi stranami sporu, ktoré boli v tom čase v manželstve. V prípade, pokiaľ by bol z akejkoľvek strany záujem zotrvať v manželstve, nebolo by dôvodné vykonávať právne úkony za účelom majetkoprávneho usporiadania vzťahov medzi nimi. Žalovaná poukázala na to, že v rámci konania o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností, bola medzi žalobcom a žalovanou uzatvorená rodičovská dohoda. Žalobca v rámci celého konania o rozvod manželstva ani raz nespomenul a nepoukázal na tú skutočnosť, že žalovaná sa mala nejakým spôsobom zaviazat' nepodať návrh na rozvod, resp. nerozvádzať sa. Pokiaľ by takáto podmienka existovala, je pravdepodobné, že žalobca, pokiaľ sa rozvádzať nechcel, by na ňu minimálne poukázal. Opak je však pravdou a žalobca súhlasil s rozvodom manželstva. Darovacia zmluva bola uzatvorená slobodne, vážne a zrozumiteľne. Pokiaľ sa žalobca domnieval, že pokiaľ žalovanej prevedie polovicu bytu, tak to môže zachrániť ich vzťah, tak takáto skutočnosť nemôže zásadne zmeniť právny vzťah vlastníctva k bytu. Žalovaná však oceňuje takéto konanie žalobcu, nakoľko ona v predmetnom byte žije spolu s ich maloletými deťmi. Žalovaná sa zároveň zaviazala splácať ich spoločný hypotekárny úver, ktorý bol čerpaný za účelom kúpy predmetného bytu. Ide tak o premyslený a riadne uvážení postup, ktorý podľa názoru žalovanej predstavuje spravodlivé usporiadanie vzťahov medzi žalobcom a žalovanou a nie konanie v omyle, ako to uvádza žalobca, resp. sa snaží navodiť taký dojem.

3. Žalobca v replike uviedol, že darovaciu zmluvu nechala vypracovať žalovaná v spoločnosti BUKNA, advokátska kancelária, s. r. o., ktorú žalobca nikdy nenavštívil a nikdy s ňou nebol v žiadnom písomnom alebo telefonickom kontakte. Zmluva bola vyhotovená počas jeho pracovnej cesty v Nemecku a prvýkrát ju videl až po návrate, kedy mu ju nechala podpísať žalovaná. Je pravdou, že právny poriadok nepripúšťa podmienku pri uzatvorení darovacej zmluvy, avšak treba si uvedomiť, že žalobca nie je právnik a nie je mu jasný vzťah podmienky v darovacej zmluve a ani následok. Žalovaná využila psychické rozpoloženie žalobcu, ktorý si vyčítal neveru, ľutoval ju a nevedel, ako sa s tým vysporiadať, pričom videla na ňom, že je ochotný spraviť všetko na záchranu manželstva a rodiny a túto situáciu zneužila. Podľa žalobcu bola nevera z jeho strany s kamarátkou žalovanej K. L. zrejme dohodnutá medzi žalovanou a jej kamarátkou, o čom svedčí tá skutočnosť, že sú naďalej kamarátkami, stretávajú sa a navštevujú. Kamarátka žalovanej mala podobný priebeh rozvodu, ako bol rozvod medzi stranami sporu, pričom obidve zastupovala pri rozvode rovnaká právna zástupkyňa. Žalobca poprel tvrdenie žalovanej, že jeho otec mal v telefonickom rozhovore navrhnúť vyporiadať majetkové veci. Takéto tvrdenie žalovanej nemá logiku. Otec žalobcu veľmi dobre vie, že žalobca dlhé roky pracoval v zahraničí, aby mohol investovať zarobené financie do kúpy bytu a nikdy by nepripustil, aby žalobca o byt prišiel. Otec žalobcu zároveň nikdy nemal dobrý vzťah so žalovanou, pretože mu nebola sympatická, a vždy mal z nej vnútorný pocit, že je vypočítavá. Žalovaná ani nevie, s kým telefonovala, nakoľko telefonát v skutočnosti prebehol medzi ňou a bratom G. B., pričom otec, ako aj všetci synovia majú veľmi podobné hlasy, ťažko rozpoznateľné v telefóne. Žalobca zotrval v tvrdení, že žalovaná mu navrhla, že ak jej prevedie byt, tak budú spolu fungovať ako rodina bez intímneho spolužitia a nepodať návrh na rozvod manželstva. Nemohol zároveň zaplatiť za vyhotovenie zmlúv, nakoľko nikdy nemal k dispozícii platobné údaje od advokátskej kancelárie. Žalobca nemal žiaden dôvod darovať spoluvlastnícky podiel k bytu

žalovanej a jediným dôvodom uzatvorenia tejto darovacej zmluvy bola tá skutočnosť, že žalovaná nepodá návrh na rozvod manželstva. Pokiaľ ide o ďalšie darovacie zmluvy, v žiadnom prípade nemôže ísť o vyporiadanie ich spoločného majetku, nakoľko hodnota obidvoch garáží je približne 10 000,- eur a nie je ani len zlomkom hodnoty prevádzaného bytu vo výške 200 000,- eur. Žalobca dal do pozornosti súdu, že tak byt, ako aj obidve garáže zakúpil on výlučne zo svojich finančných prostriedkov a boli vo výlučnom vlastníctve žalobcu. Tak návrh na rozvod manželstva, ako aj rodičovská dohoda bola iniciatívou žalovanej. V konaní o rozvod sa neriešia majetkové vzťahy, a preto je logické, že v tomto konaní majetkové vzťahy spomínané neboli. Rovnako ani žalovaná nespomínala neveru žalobcu.

4. Žalovaná v duplike uviedla, že aj keď kontaktovala advokátsku kanceláriu za účelom vypracovania darovacej zmluvy, urobila tak až po vzájomnej dohode medzi stranami. O vypracovaní tejto zmluvy mal žalobca vedomosť, a to nielen z toho dôvodu, že poskytol kópiu svojho občianskeho preukazu, ale aj preto, že osobne vyžiadal z banky potvrdenie týkajúce sa úveru, ktoré bolo nevyhnutné na správne vyhotovenie zmluvy. Tento krok si vyžadoval niekoľkodňové čakanie, a teda žalobca mal dostatok času, aby si celé konanie premyslel. V žiadnom prípade tak nemožno hovoriť o nátlaku, či o úkone urobenom v omyle. Zmluva bola podpísaná 10. 05. 2024, vklad povolený 09. 07. 2024 a žaloba podaná až 02. 04. 2025, teda viac ako desať mesiacov po podpise zmluvy. Ak by žalobca skutočne konal v omyle, mohol túto skutočnosť namietat' v priebehu konania o vklade, čo neurobil. Podľa žalovanej je skutočným dôvodom podania žaloby to, že žalobca sa na začiatku roka 2025 dozvedel, že žalovaná vstúpila do nového vzťahu, čo v ňom vyvolalo žiarlivosť a pomstychtivosť. Po tomto zistení začal odnášať hnutelné veci, ktoré pôvodne ponechal, vrátane auta a tabletu. Žalovaná zásadne poprela, že by bola uzatvorená akákoľvek dohoda alebo vyslovená podmienka zo strany žalovanej, podľa ktorej by sa nerealizoval rozvod, ak dôjde k prevodu bytu. Rozvod bol medzi nimi predmetom rozhovorov už dlhodobo, dokonca sama rodina žalobcu rozvod podporovala. Pokiaľ ide o rovnováhu majetkového vysporiadania, žalobkyňa získala byt s existujúcim úverom vo výške 64 000,- eur a žalobca garáže a motorku, teda majetok nezaťažený dlhom. Zároveň potrela, že byt a garáže boli vo výlučnom vlastníctve žalobcu. Byt bol zakúpený z prostriedkov z hypotekárneho úveru, kde ako dlžníci vystupujú obidve strany sporu. Pokiaľ ide o dohodu medzi stranami sporu, dohodli sa, že po majetkovom vysporiadaní zostane žalobca do Vianoc v byte kvôli deťom, ktorý stav bol tolerovaný, avšak žalobca sa nakoniec rozhodol sám odísť, údajne pre nový vzťah, do ktorého následne vstúpil. Nakoľko je žaloba motivovaná nie reálnym právnym nárokom, ale osobným sklamaním a pomstychtivosťou, žalovaná ju navrhla zamietnuť.

5. Žalobca na pojednávaní vypovedal, že po prevalení jeho nevery bol na tom psychicky veľmi zle, pretože si uvedomoval svoju chybu a snažil sa to nejakým spôsobom napraviť, pričom za to obdobie schudol desať kil. Žalovaná mu vyčítala, že jej zničil život, že ju pripravil o najlepšiu kamarátku a že mu nemá ako veriť. Na záchranu rodiny, keďže si nevedel predstaviť, že by nebol dennodenne so svojimi deťmi, bol ochotný urobiť čokoľvek, čo žalovaná aj využila. V čase, keď sa žalovaná vyjadrila, že ak jej prevedie spoluvlastnícky podiel, tak nepodá návrh na rozvod manželstva, bol u nich na návšteve brat G., ktorý to vie aj dosvedčiť. Žalobca nevie dokázať tvrdenie, že žalovaná sa s K. L. na nevere dohodla, avšak je o tom maximálne presvedčený, čo má preukazovať ich súčasný vzájomný vzťah. Jeho tvrdenie, že išlo o pripravenú záležitosť, potvrdzuje aj to, že s K. L. mal dohodu, že si budú mazať správy. Následne mu však ich vzájomnú komunikáciu vrátane fotografií ukázala žalovaná vo svojom mobile a vyhrážala sa, že si to pustia ako film na rozvodovom pojednávaní. Pokiaľ ide o konanie o rozvod, žalobca prakticky nemal na výber, pretože žalovaná mu uviedla, že buď sa rozvedú v dobrom, alebo zverejní videonahrávky, ktoré majú preukazovať psychické týranie zo strany žalobcu a zároveň ukáže rodine žalobcu jeho komunikáciu, po čom sa prepadne od hanby. Z týchto dvoch možností si logicky vybral prvú možnosť a z tohto dôvodu nebolo nič iné tvrdené v rozvodovom konaní. Nakoniec s rozvodom súhlasil, pretože už nevidel nádej na obnovenie manželského spoluzitia. Manželstvo so žalovanou nazval talianskym vzťahom, nakoľko je dosť impulzívny a impulzívnu povahu má aj žalovaná. Už pred jeho neverou mal za to, že žalovaná má dôvody, pre ktoré sa ho chce zbaviť. Zároveň má za to, že už v tom čase mohla mať vzťah so súčasným priateľom, avšak to nevie žalobca dokázať. Darovaciu zmluvu uzatvoril z toho dôvodu, lebo veril, že tým zachráni vzťah. Jeho jediným cieľom bolo udržanie rodiny, pričom pre žalovanú bolo uzatvorenie tejto zmluvy dôkazom toho, že mu môže veriť. S odstupom času je žalobca presvedčený, že nevera dôvodom na podanie návrhu na rozvod manželstva nebola. Žalobca zároveň zisťoval aj možnosť previesť byt do podielového spoluvlastníctva detí, čo však nebolo možné, nakoľko na byte je ťarcha banky, ktorá poskytla hypotekárny úver. Otázku vlastníckeho práva neriešil skôr z toho dôvodu, že po prevalení nevery bol na tom psychicky veľmi zle a potreboval si to

utriediť. K uzatvoreniu darovacej zmluvy na garáže došlo prakticky z toho dôvodu, že ho žalovaná obľbila. Už si presne nepamätal, ako konkrétne sa dohadovali, pokiaľ ide o prevod týchto garáží. Žalobca potrel, že by žalovaná prebrala hypotekárny úver na byt. Je síce pravdou, že ho od toho okamihu platí, ale žalobca stále figuruje ako hlavný dlžník, z ktorého dôvodu má problém nadobudnúť iný úver. Otázkou právneho zástupcu žalovanej, či považuje za platnú darovaciu zmluvu, predmetom ktorej bol prevod vlastníckeho práva k dvom garážam, žalobca považuje za záluďnú. Žalobca poprel tvrdenie ohľadom bitcoinových účtov, nakoľko účet založil ešte pred uzatvorením manželstva výhradne z jeho finančných prostriedkov a poprel, že by na účet prispievala žalovaná, ktorá nebola prakticky nikdy zamestnaná. Posledný vklad na tento účet bol urobený pred uzatvorením manželstva. V čase, keď spolu žili, všetko hradil výhradne žalobca, pričom počas trvania ich vzťahu jej poskytol postupne minimálne 85 000,- eur.

6. Žalovaná na pojednávaní vypovedala, že ich manželstvo bolo v rozpade už pred žalobcovou neverou. Mali veľmi zlé vzťahy, deti u nich trpeli, takže strany riešili rozvod už predtým. Manželova nevera bola len čerešničkou na torte. Poprela, že by podmienkou uzatvorenia darovacej zmluvy bolo to, že zotrvá so žalobcom v manželstve. Celý tento spor vznikol potom, ako sa žalobca dozvedel, že má žalovaná priateľa. Zobral jej auto a deťom tableť, ktorý im nechal. Dovtedy sa k sebe správali slušne a nebol medzi nimi žiaden problém. Pokiaľ ide o G. B., s ním žiadnu konverzáciu o celej záležitosti nevedla. Jediné, čo riešili, boli alimenty, aj to cez telefón. Žalovaná poukázala aj na priebeh rozvodového konania, z ktorého je zrejmé, že žalobca nebol pod žiadnym psychickým nátlakom, srandoval s pani sudkyňou napríklad aj v tom smere, že mu budú deti muklovať, pomáhať na záhrade. Po rozvode od októbra už nebyval v spoločnej domácnosti, ale v dome po starých rodičoch. V tomto čase už mal vlastnú priateľku, s ktorou mal vzťah ešte mesiac pred rozvodom. Darovacie zmluvy a celkové vyporiadanie ich majetku po rozvode končilo tak, že žalovaná nadobudla byt s hypotékou a žalobca dve garáže, motorku a bitcoinový účet v hodnote 25 000,- eur. Pokiaľ ide o hypotekárny úver, tento začala splácať mesiac pred rozvodom v októbri 2024 a odvtedy ho spláca výhradne ona tak, ako sa dohodla so žalobcom. Počas celého obdobia žalobca neuviedol, že bude časť úveru splácať on. Žalovaná poprela, že by K. L. naviedla na neveru so žalobcom. Žalovaná potvrdila, že návrhy darovacích zmlúv zabezpečila ona, avšak bolo to po dohode so žalobcom, z ktorého účtu boli aj hradené náklady na vyhotovenie týchto zmlúv. V rozvodovom konaní žalobca doslova uviedol, že on zaplatil za prevod bytu a garáží a žalovaná má zaplatiť právničke. Podľa žalovanej má byt v súčasnom stave hodnotu 150 000,- eur, avšak nie je realitný agent, tak sa nevie k presnej hodnote bytu vyjadriť. Pokiaľ ide o to, či považuje za adekvátne nadobudnutie garáží oproti nadobudnutiu bytu, uviedla, že takto sa na tom so žalobcom dohodli.

7. Svedok G. B., brat žalobcu, vypovedal, že pri návrate zo školenia v Bratislave sa zastavil v domácnosti strán sporu, kde prišiel pozdraviť deti, s ktorými má dobrý vzťah. Keď k nim prišiel, počul, ako preberajú dohodu, kde sa žalovaná vyjadrila, že keď to podpíše, nebude podaný návrh na rozvod a budú spolu naďalej. Zdržal sa u nich naozaj krátko, ani sa nevyzul. O celej tejto záležitosti sa dozvedeli spolu s rodičmi po telefonáte so žalovanou, pri ktorom bol prítomný aj jeho mladší brat, ako aj otec. Otca celá situácia pohoršila a uviedol, že bol by radšej, nech sa rozvedú, ak už spolu nevedia žiť. Svedok potvrdil, že otec nemal so žalovanou dobrý vzťah. Podľa svedka jeho otec nemal tak, ako ani ostatní členovia ich rodiny, žiadne návrhy na rozdelenie ich majetku. Potom, ako odišiel z bytu, bol svedok pohoršený, následne o tejto skutočnosti oboznámil aj mladšieho brata M. a otca s tým, že im povedal, že sa potvrdilo to, čo sa dozvedeli z predmetného telefonátu. Svedok zmluvu nevidel, len počul, o čom sa strany sporu bavili. Svedok brata odhovárať aj od uzatvorenia darovacej zmluvy, sám mu odporúčal, že ak spolu nevedia žiť, aby sa rozviedli a následne majetok vypsoriadali cestou súdu. Žalobca však stále trval na tom, že chce zachovať rodinu.

8. Výpisom z listu vlastníctva č. XXXXX, pre katastrálne územie C., mal súd preukázané, že žalovaná je výlučnou vlastníčkou bytu č. X, K. B. D. D. X. H. I. I. J. XX, v bytovom dome so súpisným číslom XXX, ktorý je postavený na pozemku parcely registra KN-C č. 7103, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 314 m², vrátane podielu priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a príslušenstve o spoluvlastníckom podiele k pozemku 1228/7508.

9. Z Darovacej zmluvy zo dňa 10. 05. 2024 mal súd preukázané, že žalobca v postavení darcu daroval žalovanej v postavení obdarovanej spoluvlastnícky podiel o veľkosti 1/2 k predmetnému bytu, ktorý pozostáva zo štyroch obytných miestností, kuchyne, predsiene, kúpeľne, WC, dvoch lodžíí, komory a pivnice v prízemí obytného domu. Rozhodnutím Okresného úradu Ružomberok, katastrálneho odboru, zo dňa 24. 06. 2024 bol povolený vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností na základe predmetnej zmluvy.

10. Manželstvo strán sporu bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 04. 11. 2024, sp. zn. 9P/119/2024, ktorý nadobudol právoplatnosť 28. 12. 2024.

11. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

12. Podľa § 40a Občianskeho zákonníka, ak ide o dôvod neplatnosti právneho úkonu podľa ustanovení § 49a, 140, § 145 ods. 1, § 479, § 589 a § 701 ods. 1, považuje sa právny úkon za platný, pokiaľ sa ten, kto je takým úkonom dotknutý, neplatnosti právneho úkonu nedovolá. Neplatnosti sa nemôže dovolávať ten, kto ju sám spôsobil. To isté platí, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje dohoda účastníkov (§ 40). Ak je právny úkon v rozpore so všeobecne záväzným právnym predpisom o cenách, je neplatný iba v rozsahu, v ktorom odporuje tomuto predpisu, ak sa ten, kto je takým úkonom dotknutý, neplatnosti dovolá.

13. Podľa § 49a Občianskeho zákonníka, právny úkon je neplatný, ak ho konajúca osoba urobila v omyle vychádzajúcom zo skutočnosti, ktorá je pre jeho uskutočnenie rozhodujúca, a osoba, ktorej bol právny úkon určený, tento omyl vyvolala alebo o ňom musela vedieť. Právny úkon je takisto neplatný, ak omyl táto osoba vyvolala úmyselne. Omyl v pohnútku nerobí právny úkon neplatným.

14. Na základe vykonaného dokazovania súd žalobu zamietol, nakoľko nebolo preukázané, že by darovacia zmluva, ktorou žalobca previedol na žalovanú spoluvlastnícky podiel k bytu, bola neplatným právnym úkonom. Žalobca tvrdil, že žalovaná u neho vyvolala omyl tvrdením, že ak na ňu prevedie spoluvlastnícky podiel, tak sa nerozvedie a zotrvá v manželstve, pričom pre žalobcu išlo o rozhodujúci omyl plynúci z podvodného konania žalovanej. Darovaciu zmluvu považoval za relatívne neplatný právny úkon z dôvodu ustanovenia § 49a Občianskeho zákonníka, ktorej neplatnosti sa dovolal podaním žaloby.

15. Základným pojmovým predpokladom vzniku akéhokoľvek právneho úkonu je vôľa, ktorá vyjadruje psychický vzťah konajúceho k zamýšľanému následku. Primárnymi náležitosťami vôle je sloboda a vážnosť. Omylom sa chápe nesúlad medzi právnymi následkami, ktoré účastník úkony zamýšľa vyvolať a medzi následkami, ktoré skutočne vyvolal. Ak teda k prejavu vôle dôjde v dôsledku omylu, vôľa konajúceho je vadná. Právna podstata omylu spočíva v tom, že konajúca osoba nemá správnu alebo dostatočnú predstavu o dôsledkoch právneho úkonu. Omyl sa týka takej okolnosti, bez ktorej by konajúca osoba právny úkon vôbec neurobila. Inak povedané, ak by nebolo omylu, nedošlo by k urobeniu právneho úkonu. Takýto omyl sa kvalifikuje ako podstatný omyl. Kumulatívnym predpokladom na takýto záver je však aj subjektívna stránka druhého účastníka právneho úkonu, ktorý musel omyl buď vyvolať alebo aspoň o ňom musel objektívne vedieť. Ak bol omyl vyvolaný úmyselne, právny úkon je neplatný bez ohľadu na to, či ide o omyl podstatný alebo nepodstatný. V takomto prípade ide o omyl vyvolaný ľstou. Omyl sa môže týkať predmetu plnenia, kvality predmetu plnenia, osoby druhého účastníka právneho úkonu alebo iných náležitostí právneho úkonu, ktorý účastník konajúci v omyle mienil považovať za podstatné, avšak mylil sa pri ich posudzovaní. Právnym dôsledkom právneho úkonu urobeného v omyle je relatívna neplatnosť takéhoto úkonu. V prejednávanej veci žalobca tvrdil, že darovaciu zmluvu uzatvoril v omyle, ktorý vyvolala ľstou žalovaná a to ubezpečením, že v prípade prevodu spoluvlastníckeho podielu s ním zotrvá v manželstve. Súčasťou tejto ľsti mala byť aj dohoda žalovanej s jej kamarátkou o nevere žalobcu.

16. Vôľa darcu obdarovať iného znamená, že darca koná v úmysle poskytnúť obdarovanému prospech a neočakáva za svoje plnenie protihodnotu a to ani v budúcnosti. V procese formovania vôle darcu hrá významnú úlohu pohnútko, ktorá pramení z jeho motivácie obdarovať určitú osobu. Pohnútko je však na rozdiel od vôle konajúcej osoby právne irelevantná, pretože právne účinky má len omyl vo vôli, nie omyl v pohnútku. Z vykonaného dokazovania bez akýchkoľvek pochybností vyplýva, že žalobca mal vedomosť o tom, že ide so žalovanou uzatvárať darovaciu zmluvu ako aj o tom, aké sú následky takéhoto právneho úkonu. Tvrdil však, že konal v presvedčení vyvolanom žalovanou, že ak zmluvu uzatvorí, tak nedôjde k rozvodu ich manželstva. Ide tak celkom zrejme o pohnútko, ktorá zahŕňa najmä predpoklady, z ktorých konajúca osoba vychádza pri utváraní vôle. Pokiaľ žalobca mal vôľu previesť darovaním jeho spoluvlastnícky podiel k bytu s motívom udržania manželstva, avšak neskôr sa ukázalo, že rozvrat manželstva je nezvratný, darovanie nie je neplatné, lebo jeho vôľa ako darcu nebola vadná, ale „len“ vychádzal z pohnútku, ktorá sa neskôr ukázala ako neodôvodnená a mylná.

17. V konaní nebolo podľa názoru súdu preukázané, že žalovaná uviedla žalobcu do omylu I'sťou. Svedok G. B. tvrdil, že utvrdenie zo strany žalovanej počul v ich byte, čo žalovaná spochybňovala. Brat žalobcu vedel, že strany sporu majú nezhody v manželstve, dokonca sám žalobcovi spolu s otcom odporúčali rozvod manželstva a žalobcovi aj navrhol, aby ich majetkové otázky vyriešil súd. Dokonca tvrdil, že žalobcu odhovárал od uzatvorenia darovacej zmluvy, čo len prakticky potvrdzuje ten záver, že žalobca mal, napriek výhradám zo strany jeho rodiny, naďalej vôľu uzatvoriť predmetnú darovaciu zmluvu. Jeho omyl spochybňuje aj tú skutočnosť, že od uzatvorenia darovacej zmluvy dňa 10. 05. 2024 sa žalobca dovoľal jej relatívnej neplatnosti žalobou podanou 03. 04. 2025, čiže až po jedenástich mesiacoch. K záveru o svojom omyle neprišiel ani v rozvodovom konaní. Tvrdil síce, že od žalovanej dostal „scenár“, ako má v konaní postupovať, čo však nedáva žiadnu logiku pri akceptovaní jeho tvrdenia, že sa rozvádzať nechcel a byť daroval práve za týmto účelom. O omyle vyvolanom I'sťou žalovanej by sa tak najskôr mohol dozvedieť v okamihu, keď mu bol doručený návrh na rozvod manželstva. Žalobca však s rozvodom súhlasil, keď sám nevidel predpoklad na obnovenie ich manželského spolužitia. Toto je vyjadrenie v tomto konaní je tak v priamom rozpore s tvrdením, že jeho výpoveď v rozvodovom konaní zrežirovala pod vyhrážkami žalovaná. Už vôbec súd nevidí logiku ani v podmienke podvedenej manželky na prevod spoluvlastníckeho podielu k bytu po zistení nevery spolu s dohodou o manželskom spolužití prakticky len naoko. Omyl vyvolaný I'sťou vyvracia nakoniec aj tá skutočnosť, že strany spolu okrem spornej darovacej zmluvy, uzatvorili aj ďalšiu darovaciu zmluvu, predmetom ktorej bol prevod vlastníctva k dvom garážam v prospech žalobcu. Ak by žalovaná mienila využiť zlé psychické rozpoloženie žalobcu plynúce z jeho nevery, súdu nebola daná odpoveď, aký zmysel by mala mať táto druhá darovacia zmluva. Naviac, to, že sa žalobca už necítil ako vlastník bytu, potvrdzuje aj tá skutočnosť, že žalovaná po darovaní splácala hypotekárny úver ako jediná, čo vyplýva aj z ich komunikácie prostredníctvom mobilnej aplikácie (č. I. 124 a 125), v rámci ktorej sa žalobca domáhal toho, aby nebol evidovaný ako spoludlžník v tomto úverovom vzťahu. Túto potvrdil žalobca aj na pojednávaní.

18. Žalobca ako osoba dovoľávajúca sa omylu bol sám povinný si zabezpečiť objektívne informácie o okolnostiach, ktoré boli rozhodujúce pre uzatvorenie darovacej zmluvy. Pokiaľ vychádzal z pohnútky, že týmto zachráni manželstvo, v podstate sa sám udržiaval v omyle, že v takom prípade nedôjde k formálnemu rozvodu manželstva. Žalobca sa dobrovoľne, slobode a vážne rozhodol darovať žalovanej svoj spoluvlastnícky podiel na spoločnom byte, o čom svedčí aj forma spísania darovacej zmluvy. Právne vzťahy založené prevodom vlastníctva na základe darovacej zmluvy zakladajú stav, ktorý má právnu istotu a požíva právnu ochranu s tým, že záväznosť z neho vyplývajúcu zobrali na seba zmluvné strany samé a dobrovoľne. K narušeniu tohto stavu nemôže dôjsť zo svojvôle darcu. V danom prípade, pokiaľ žalobca konal pri uzatváraní darovacej zmluvy v pohnútke, že nedôjde k rozvodu manželstva, tak tento jeho omyl v pohnútke nemá podľa ustanovenia § 49a Občianskeho zákonníka právne účinky vo vzťahu k platnosti právneho úkonu. Z uvedeného dôvodu súdu nezostávalo nič iné, ako žalobu ako nedôvodnú zamietnuť.

19. Súd nevykonal výsluch svedkyne H. D., ktorý navrhol žalobca, nakoľko ho nepovažoval za nevyhnutný. Skutočnosť, či sa žalovaná stretáva alebo nestretáva s K. L., s ktorou ju podviedol žalobca, nie je pre rozhodnutie vo veci podstatná. Ak navrhovaná svedkyňa počula rozhovor žalovanej so susedom, ako chcú žalobcovi škodiť, tiež je to bez významu, nakoľko rozhodujúcim bolo ustálenie toho, či žalovaná vyvolala I'sťou omyl žalobcu, alebo nie. Odhliadnuc od uvedeného súd len okrajovo uvádza, že aj pokiaľ by uveril tvrdeniu, že žalovaná zosnovala neveru žalobcu s jej kamarátkou preto, aby docielila uzatvorenie darovacej zmluvy, stále v tomto trojuholníku figuruje žalobca, ktorý mal možnosť sa slobodne rozhodnúť, či sa pričíní o rozvrat manželstva neverou, ako aj možnosť slobodne sa následne rozhodnúť, či uzatvorí darovaciu zmluvu. Súd si nevie predstaviť, kde by žalovaná vzala presvedčenie, že ak zosnová neveru manžela, tento jej následne prevedie spoluvlastnícky podiel k bytu.

20. O náhrade trov konania súd rozhodol v súlade s § 255 ods. 1 C. s. p. a žalovanej, ktorá mala v konaní plný úspech, priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 % keď neboli zistené žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa na iný postup. Podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku rozhodne o výške náhrady trov konania súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Liptovský Mikuláš písomne v dvoch vyhotoveniach. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v predchádzajúcom odseku, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.